

Ik kan God
vertrouwen
omdat ik Hem
zo heb leren
kennen.

LIJDEN IN **GELOOF**

'Ik werd wakker **en voelde me helemaal niet lekker**. Ik had een hele vieze smaak in mijn mond en vroeg om een snoepje. Michiel bracht een teiltje, omdat hij dacht dat ik moest spugen. Ik zei nog: Nee! Ik wil een snoepje!
Daarna weet ik niks meer.'

INTERVIEW EN FOTO: MARIEKE BOERSMA-LENSEN

'Ik schrok me wild,' vertelt Michiel, 'Eline kreeg een zware epileptische aanval, en het leek alsof ze stikte. Ik heb direct 112 gebeld en toen alles geregeld voor onze drie kinderen. In het ziekenhuis kreeg Eline een tweede aanval. Eline: 'Ik ging direct door een MRI en een CT scan, en aan het einde van een dag vol onderzoeken kregen we te horen dat ik een grote hersentumor in mijn hoofd had. Die tumor zat er zeker al een jaar. We beseften dat hij er dus al was tijdens de hele zwangerschap van ons jongste kindje, en ik had er niets van gemerkt.' Michiel: 'Er was veel te regelen. Opvang voor de kinderen en alle andere zaken in een huishouden gaan natuurlijk gewoon door. Gelukkig sprongen mijn ouders bij en kwam er ook andere hulp. Het was en is een grote achtbaan van geregeld en emoties!'

Eline: 'Vervolgens hoorden we hoe het traject eruit zou zien. Een operatie, bestralingen en daarna zes keer zes weken chemo. Toen we vervolgens hoorden dat deze kanker altijd terugkomt raakte ik door dat bericht echt in een dip. Ik hoopte zo dat ik helemaal zou kunnen herstellen.' Michiel: 'Dat was echt een domper. De behandeling is er alleen op gericht om de groei zoveel mogelijk te remmen en dan is het afwachten. Bij de een komt het na drie jaar terug, bij de ander na dertig.' 'En daar teken ik natuurlijk voor,' vervolgt Eline, 'al ben ik dan nog maar 62.'

ZIEKENZALVING

Met vrienden, mensen van de kerk en de dominee werd er gebeden voor genezing en kreeg Eline ziekenzalving. Eline: 'Ik had ergens de verwachting dat bij de volgende MRI scan de artsen zouden zeggen: wat we nu zien hebben we nog nooit meegemaakt ... de tumor is weg! Maar dat is (nog) niet gebeurd. Ook dat moest ik echt verwerken. We geloven dat God het kan, maar we weten ook dat het vaak niet gebeurt.' Michiel: 'Die onzekerheid is moeilijk en zwaar. Toch heb ik ontdekt dat ik totaal niet bezig ben met de waarom vraag. Ik denk

LEVEN IN VOLLEDIGE VRIJHEID

Ik mag de
regie even uit
handen geven ...
**Jongens, wat is
dat lastig!**

In volledige vrijheid leven, wie wil dat nu niet? Daarvoor mogen we de confrontatie met de reuzen in ons leven aan gaan.

TEKST: MARK VAN HEUSDEN

David is een goed voorbeeld als we bezig zijn met het confronteren van onze reuzen. Daar in het dal stond een levensechte reus die iedereen angst aanjoeg. Hij besluit om 'gewoon' met zijn slinger en wat stenen deze gigant tegemoet te treden. In afhankelijkheid van zijn God loopt hij Goliath tegemoet. En in de kracht van God dood hij de reus.

Er zijn grote lessen te leren uit dit verhaal van David over vertrouwen op God. Grote lessen die vaak beginnen met uitstappen in vertrouwen. Weg van onze 'comfortzones', zonder dat we al weten waar die stap toe zal

leiden. Een uitdagende reis die we samen proberen te maken. Als ondernemers in Gods koninkrijk komen we andere reuzen tegen dan wanneer je werkzaam bent in loondienst – niet groter of bedreigender, maar wel anders.

Mijn reus staat levensecht voor me in de kamer. Van tijd tot tijd heb ik de neiging om uit eigen kracht onze zakelijke dromen verder vorm te geven. Dit terwijl de Vader ernaar verlangt dat ik Hem telkens opzoek en vertrouw voor de volgende stap. Hij daagt mij uit soms te kiezen voor dingen die nog onzichtbaar zijn zodat Hij het kan zegenen.

Ik mag de regie even uit handen geven ...
Jongens, wat is dat lastig!

Sinds dit voorjaar zijn we als ondernemers in de NSV Businessclub op een nieuwe manier met elkaar op weg. De komende seizoenen investeren we in kleinschaliger bijeenkomsten waarin we vaker en meer tijd nemen om elkaar te bevragen op de reuzen – en kansen – in ons leven. Zo willen we op een plek komen waar het normaal is om eerlijk te zijn over de moeiten en uitdagingen in onze levens – maar ook over de successen, door die samen te vieren! Ik kijk met verwachting uit naar de volgende ontmoeting!

DE NSV-BUSINESSCLUB IS EEN GROEP ONDERNEMERS EN PROFESSIONALS DIE ZICH VERBONDEN VOELT MET NAVIGATORS. SAMEN BOUWEN WE EEN COMMUNITY DIE DOOR ONTMOETING ELKAAR UITDAAGT, INSPIREERT EN TRAJNT, ZODAT WE ONZE BUSINESS BOUWEN OP DE FUNDAMENTEN DIE GOD ONS AANREIKT EN WE ZIJN KONINKRIJK HIERIN ZIEN KOMEN. HERKEN JIJ JE HIERIN, ZOEK JE INSPIRATIE EN HERKENNING – KIJK DAN EVEN OP WWW.NSVBUSINESSCLUB.NL

nog eerder, waarom wij niet? Iedereen kan zoiets overkomen. De vragen die ik wel heb zijn bijvoorbeeld: God kan het voorkomen, Hij kan het genezen, in hoeverre laat Hij dit toe? 'Dat herken ik.' beaamt Eline, 'Hoe zit dat nu met lijden? Wat laat God toe? Ik kom daar nog niet echt uit. Maar ook al is het moeilijker geworden, ik kan God ten volle vertrouwen omdat ik Hem zo heb leren kennen in mijn leven. Mijn ervaring is dat Hij je echt nooit alleen laat. God is trouw en dat betekent dat ik niet bang hoeft te zijn voor de dood bijvoorbeeld. Natuurlijk ben ik wel eens bang voor wat gaat komen, als het fysiek nog zwaarder wordt. Maar ik geloof dat Jezus elke dag van ons leven bij ons is en we daarom ook niet bang hoeven te zijn voor het leven. Dat is een strijd tussen mijn verstand en emoties. Ik ben zo dankbaar dat ik al veel weet en ervaren heb van God. Want

Toen we hoorden
dat deze kanker
altijd terugkomt,
raakte ik in een dip.

nu kan ik met mijn verstand mijn emoties tegenspreken.'

DIP

Michiel: 'Na onze vakantie kwam ik in een dip. Door de operatie en bestraling, en nu de chemo, zijn we in zo'n mallemlen terecht gekomen dat ik geen houvast meer ervaar. En ik mis Eline. Ze is er wel, maar we kunnen bijvoorbeeld niet meer lang samen praten en ze kan er niet voor de kinderen zijn zoals

eerder. Door de operatie zijn er onder andere achterstanden op informatieverwerking en dat herstel kost tijd. Middenin die dip ontdekte ik de doeltreffendheid van Psalm 23: "Al ga ik door het donker, ik vrees geen gevaar want U bent bij mij. Uw stok en Uw staf geven mij moed." Voor de schapen is het horen van die stok, weten dat de herder in de buurt is. Ik ontdekte dat elke dag even luisteren naar de stem van de Herder het enige is dat me moed geeft.' Eline: 'Ik heb gemerkt dat als ik God niet kan zoeken ik de hulp van anderen mag aanvaarden en zo op het geloof van anderen mee mag drijven. En dat is goed.'

Op <http://nappiesinmokum.nl> kunt u lezen hoe het met Eline en Michiel gaat. Gebed wordt zeer op prijs gesteld.